

Přispíváme k rozvoji solidarity a dodáváme odvahu k občanskému zapojení

Rokem 2016 Nadace VINCI završila osmý rok své působnosti v České republice s bohatou bilancí: 77 podpořených organizací částkou 10 680 137 Kč a 86 vytvořených partnerství.

KLÍČOVÉ ÚDAJE

ČTYŘI OBLASTI POMOCI

PŘÍSTUP K ZAMĚSTNÁNÍ

Nadace VINCI podporuje organizace, které zajišťují přístup k pracovnímu uplatnění. Jedná se o integraci osob formou pracovní aktivity, vytváření chráněných dílen nebo pracovišť s upraveným pracovním režimem, zajištění přístupu k základnímu odbornému vzdělání a kvalifikaci.

INTEGRACE POMOCÍ BYDLENÍ

Nadace VINCI podporuje organizace, které umožňují ohroženým nebo vyloučeným osobám získat přístup k bydlení: vytváření a správa sociálního bydlení, pomoc lidem bez přístřeší, lidem žijícím v nevyhovujících podmínkách nebo těm, u kterých je riziko ztráty bydlení, projekty přispívající k sociálnímu, mezigeneračnímu soužití a sdílenému bydlení.

ZAJIŠTĚNÍ MOBILITY

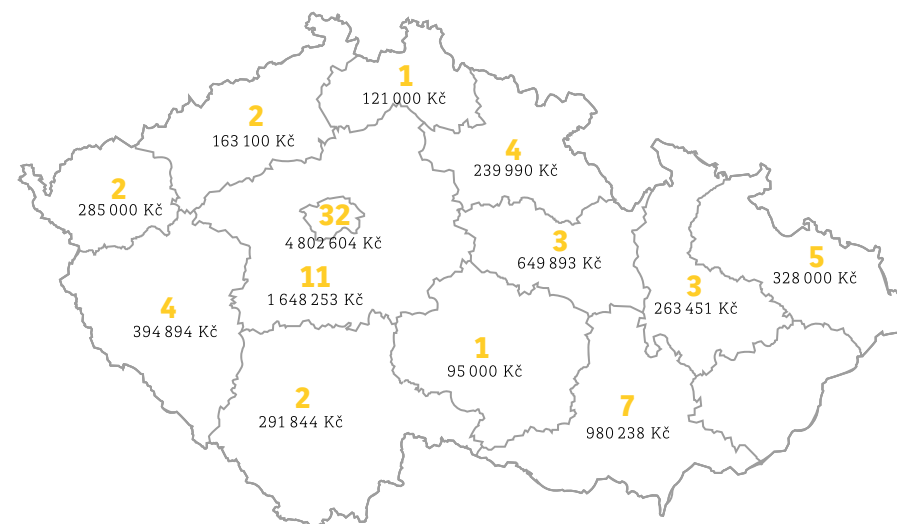
Nadace VINCI pomáhá iniciativám, které podporují mobilitu osob i skupin, a to vždy s cílem zabránit sociálnímu nebo profesnímu vyloučení.

SOCIÁLNÍ ZAČLENĚNÍ

Nadace VINCI poskytuje podporu a pomoc organizacím, které svou činností působí na posílení sociální vazby a občanské soudržnosti, bojují proti izolaci a sociálnímu vyloučení. Jedná se o zajištění vhodných aktivit zvláště pro mládež v ohrožených lokalitách: střediska dětí a mládeže, dílny, pomoc se školními aktivitami, aktivity na podporu života ve čtvrtích, zapojování do sportu a kultury.

PODPOŘENÉ ORGANIZACE A VÝŠE PŘÍSPĚVKŮ DLE REGIONU OD ROKU 2008

OBLASTI INTERVENCE 2016

44 %

7 projektů, 360 840 Kč
přístup
k zaměstnání

37 %

5 projektů, 301 000 Kč
začlenění
do společnosti

12 %

1 projekt, 95 000 Kč
pomoc
k mobilitě

7 %

1 projekt, 60 000 Kč
integrace pomocí
bydlení

01 Kuchařky bez domova na
vltavské náplavce

Přinášena pomoc organizacím se sociálním zaměřením má velmi konkrétní podobu. Kromě finanční podpory zapojujeme naše spolupracovníky - patronky a patrony - kteří mohou nabídnout podpořené organizaci svůj talent, schopnosti a dovednosti.

BÝT PATRONEM, PATRONKOU, CO TO ZNAMENÁ?

Patron doprovází projekt po celou dobu jeho realizace: při podání žádosti, vypracování hodnotící zprávy po ukončení projektu a spolupráce může pokračovat i v dalších letech. Zeměpisná blízkost mezi žadatelem a patronem je proto nezbytná.

Patron je spolupracovník ze Skupiny VINCI, který dobrovolně doprovází sdružení, organizaci po dobu několika let. Sdružení vyjádří své potřeby a patron poskytne podporu dle svých schopností, dovedností a časových možností.

Nadace VINCI v České republice podpořila v závěru loňského roku kavárnu AdAstra v Praze 2 částkou 55 000 Kč. Kavárna zaměstnává osoby se zdravotním hendikepem a pomáhá k jejich integraci na trh práce. Finanční dar bude využit na pořízení gastro vybavení.

Přes překážky ke hvězdám

Café AdAstra vznikla pod záštitou obecně prospěšné společnosti *Zajíček na koni*. Kavárna není jen místem pro potěchu chuťových buněk. Svou návštěvou zároveň podpoříte dobrou věc. Zaměstnanci s hendikepem pracují v kuchyni a postupně se připravují na obsluhu. Každý den dva praktikanti ze spolupracujících škol pracují v zázemí již od sedmi ráno a každé odpoledne přichází ještě jeden pracovník s vážnějším hendikepem. Zakladatelku kavárny Markétu Šulcovou jsme pozvali k rozhovoru.

Markéto, Zajíček na koni, kavárna AdAstra – to jsou dost neobvyklé názvy. Co vám bylo inspirací?

Když jsme před dvanácti lety s maminkou, sestrami - z nichž jedna

je těžce hendikepovaná - a ještě s pár přáteli zakládali neziskovku, byl to pracovní název, nápad mojí maminky, symbolizující malé hendikepované dítě na koni, který mu pomáhá. Ujalo se to a zůstalo.

AdAstra – per aspera ad astra – to je moje životní motto. Od doby, co jsem jako osmnáctiletá vyrazila sama do světa. Měla jsem to napsáno v deníku společně s vloženými padesáti franky na cestu do Francie. A ten deník mám schovaný dodnes.

Náhoda chtěla, že člověk, který dal *Zajíčkovi* druhý dech v době celosvětové finanční krize, má firmu stejného jména. Přišlo mi logické, že se tak kavárna bude jmenovat. Navíc je to symbol naší práce. Lidé, co tam

ROLE PATRONA, PATRONKY MŮŽE MÍT RŮZNÉ PODOBY:

- ♥ **Předání svých znalostí, dovedností, talentu** sdružení, které je může využít pro každodenní chod: řízení, účetnictví, poradenství se stavebními pracemi a bezpečností, lidské zdroje, informatika, komunikace, ...
- ♥ **Motivování** firmy, spolupracovníků, klientů a dodavatelů ke spolupráci s podporovaným sdružením
- ♥ **Propojení** firemního prostředí a sdružení: představení profesí ve Skupině, návštěva stavby, simulace pracovních pohovorů, nábor do společností Skupiny VINCI a vytvoření sítě partnerů firmy ■

Podrobnosti o všech podpořených projektech jsou dostupné na stránkách www.nadacevinci.cz.

pracují, míří přes obrovské potíže ke svým hvězdám. My ani nemůžeme tušit, jak velké obtíže to jsou a jak jsou ty jejich hvězdy nedosažitelné.

Rozhodnout se založit kavárnu bez zkušeností v kavárenství a v dnešní době, to vyžaduje odvalu. Kde jste našla odhodlání a jak dlouho jste si s myšlenkou pohrávala, než jste si řekla, jdu do toho!

Kavárnu jsem plánovala od roku 2002 a jen čekala, až bude vše připravené. Až budou finanční možnosti, až budu mít tým, až na to budu dost silná. Hlavní sponzor přišel nečekaně a jednoho dne mi řekl: „Kavárna bude.“ Stál za mnou a podporoval radou i skutkem! Mít v zádech takového člověka a nevyužít to pro dobro, to by byl obrovský hřích!

A pak se seběhlo několik okolností. Z výborné dobrovolnice Kristýny vyrostla čestná a jedinečná pracovnice – stálá zaměstnankyně, koordinátorka projektu Kavárna; dokončila školu a přijala nabídku zaměstnání zrovna v tu dobu. Spolupráce s Café Louvre a jeho majitelem tomu také nahrála. A já s kolegyní Helenou jsme dorostly téměř do dokonale spolupracující dvojice. Stejná doba přehrálá budoucí provozní Martinu. Holčinu, na kterou je 100% spolehnutí. Zdá se to jako sen? Bylo to 12 let čekání, plánování, hledání. Byť to na mně nikdo neviděl, já na tom pracovala jako na mozaice. Nu a Bůh asi opravdu přeje dobrým věcem.

Markéta Šulcová
se sestrou Maruškou

Jak dlouho vaše kavárna funguje a dá se žít z „pití kávy“?

Fungujeme rok a kousek. Žít se z toho nedá! Ani omylem. Naše kavárna je jiná a je to s ní moc těžké. Náš sponzor nás ale nutí se v tom byznysu naučit orientovat a chodit. Pomáhá Zajíčkovi, ne kavárně. Ani já, jako ředitelka organizace, nežiji jen ze Zajíčka, živí mne také překlady a tlumočení. V Kavárně beru plat, ale neuživí mne. Proto po nocích překládám knihy nebo tlumočím, průvodcuji.

Ve vaší Kavárně zaměstnáváte lidi, kteří by s velkými těžkostmi hledali uplatnění na trhu práce. U vás to funguje. Jak je to možné?

Kristýna Doležalová, která projekt vede, je skvělá, umí to s našimi klienty, spolupracuje s dobrými školami a organizacemi! Věnuje tomu neskutečně času, nadšení a síly! Někdy ji až musím brzdit! Má výjimečně osobní přístup a ten zařídí, že naši těžce postižení tu práci mají rádi a že je baví!

Druhou věcí je stávající profi personál. Někdy není vše, jak bychom potřebovali, ale ono dělat tak těžkou práci jako je pohostinství, a ještě „být na place“ s člověkem s postižením, je úkol takřka nadlidský. Stávající partě to jde. A proto, i když nám mnozí radí, jak to dělat jinak, s jinými lidmi, ne vždy lze poslechnout. Tihle lidé, co tam nyní jsou, mají naši obsluhu s hendikepem rádi a to je výhra!

Kavárna funguje od roku 2015. Objevil se za tu dobu nějaký problém, který jste vůbec nečekala?

Ano! Vše kolem ní jsem nečekala. Počínaje rekonstrukcí prostor. Byť na začátku stojí bezvadná spolupráce s Prahou 2, stavební firmou a dalšími pozitivními činiteli.

Před otevřením v roce 2015 jsme sbíraly s kolegyněmi Helenou a Kristýnou zkušenosti. Chodily jsme do podobných kaváren, domlouvaly si schůzky s jejich majiteli, vedoucími, učily se. Jedna paní nám řekla:

SPOLEČNĚ / N°1/2017, říjen 2016 – leden 2017

03 Kavárna AdAstra
slaví narozeniny

„Za 20 000 vám to rozmluvím a zadarmo vám budu radit.“ Mohla jsem dobře investovat 20 000. Ušetřila bych si hodně probdělých a probrečených nocí. Ale miminko se narodilo a nyní se o něj musí pečovat. A že je to pěkně náročné a někdy hodně zlobivé mimino! Největší problém? Málokdo tuší, jak těžké je sehnat profesionální barmany, kteří svoji práci umí. Jenže naše provozní musí hledat a nacházet takové, co ještě navíc mají vztah k postiženým lidem. Oni jim nesmí vadit a musí si s nimi sednout. Tuším, že jich je na světě pět? My tam nyní dva máme. A nejedná se jen o barmany, ale i o kuchaře.

První rok? Byl strašný. Každé dva měsíce jiný personál. Důvody změn byly různé. Prostě to nešlo, byla to obrovská krize. Ale provozní to zvládly. To, jak se snaží vycházet s postiženými, je hlavní! Musí být! Jinak by ta kavárna nebyla tou, jakou má být.

Je těžko pochopitelné, že nejsme běžná kavárna, proto se někdy stane, že něco na baru neklape. Občas něco nevyjde, a to nás připraví o tržbu! Ale my jsme prostě jiná kavárna... Kavárna, co jí ještě bude šíleně dlouho trvat, než si na sebe vydělá a možná to nezvládne nikdy. Lidi s hendikepem tam prostě máme a mít budeme. Nechceme křičet do světa výlohou – u nás pracují postižení! My našim zaměstnancům chceme dopřát to,

že se u nás budou cítit jako v běžné práci.

A to všechno jsem prostě na začátku nevěděla!!!

Kromě kavárny organizujete terapeutické jízdy na koních pro děti s hendikepy, vyučujete francouzštinu pro nejmenší a také děti s hendikepem, překládáte. Jak se to dá vše zvládat?

Jízdy organizuje naprosto bezvadně Helena Krejčíková, takže to nejde za mnou! Na místě vše vede skvělá terapeutka a majitelka spolupracující stáje Bleu de Ciel Veronika Musilová. Administrativu díky Heleně neřeším a kvalitu díky Veronice také ne. Jen dohlížím, a to je legrace!

I další věci klapou samy. Máme skvělé PR a dokonalou fundraiserku. Víím, že hodně věcí mi stačí sledovat a dějí se tak, jak mají. S tím se dá prostě pracovat a dělat práci dobře! S holkami, co v Zajíčku máme, to jde dělat od srdce. Kavárna je náročná, ale provozní Martina i Jana se opravdu hodně snaží. Pak mi zbývá chuť a čas na Klub přátel Zajíčka, francouzštinu, pobyty a další. Něco z toho dělám sama, s něčím pomáhám. Protože jinak bych z té mojí administrativy - řízení, finanční řízení, personalistika a maličko fundraising - prostě zešilela.

Znám každého klienta, když ne osobně, tak telefonicky či po emailu.

Ptám se lidí emailem, jak se jim u nás líbí, jak se mají, zda jsou zdraví... U koho vím, že není na mailu, volám. Občas s někým zajdu na kafe. Za pár měsíců beru několik hendikepovaných klientů do Alp.

Miluju Francii, a tak i to je součástí našich aktivit. A i proto mimo Zajíčka pracuji s francouzštinou. Jednak kvůli penězům - mám tři děti - ale hlavně mě to baví. Nechci o kontakt s francouzštinou přijít. A jak časově? Za 12 let řízení jsem se naučila dělit spravedlivě čas mezi vše, co si jej zaslouží.

Jaké jsou vaše další plány do budoucna? Co pro vaše klienty chystáte?

Nové aktivity nyní nemáme! Soustředíme se na to, jak udržet stávající. To je nadčasový plán, velmi těžký a náročný! Překonat obtíže a stoupat ke hvězdám. Per aspera ad astra. Chceme stmelit náš tým více dohromady! Kolegyně jsou osobnosti a to je těžké. Navíc i se mnou to nemají jednoduché.

Pozvete nás kávu do kavárny AdAstra?

No jasně, kdy máte čas? Já si jej ráda udělám. Na koncertě Libora Šmoldase? Či na Pomáhejte večerí? V Kavárně děláme příjemné kulturní a společenské akce, a tak by to šlo krásně spojit. Co myslíte? ■

www.cafeadastra.cz